

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Aug. Holmberg
 Härad: Boväne Adress: Trångsta
 Socken: Asarum Berättat av: Herman Holmberg f. 1876
 Uppteckningsår: 1946. Född år August Holmberg f. 1860

s. 1-6.
s. 7.

Ringlek. s. 1.
Barnvisa. s. 2.
Kamur på fingrarna. s. 2.
Lekar, raggvisor. s. 3-6.
Barnen liggde v. julen. s. 7.
Leksaker. s. 7.

LwF. 53.

Skriv endast på denna sida!

Pinglek

Deltafarna, 8-10 eller fler, ställde sig i en ring och höll
i varandras händer. En gick utanför och hade "vippan"
(= en fickorikt omväggen med knut) gömd i ena handen.
Under det han gick sade han: "Kippste vovv! Kippste vovv
vänd dig om, så får du se var lilla vippan kom!"
På golvet eller marken bakom någons fötter kastade han
~~svoförmärkt~~ vippan. Men läste ransan oavbrutet tills
han gått omkring allihop. Upptäckte den som fått
vippan och tog upp den så gick den gämba gå ranns
en gång. Men upptäcktes ej vippan så måste
den som fått denna gå omkring nästa gång.

Barnvisa

Som yngst medan man hade öngen i knäet
Och ej när den låg i vagnen & skulle somna

Po, Po, te Hoka

Hämta ett lass små brokar!

Vägen va lång. O skogen va trång

Brensarna bita. Fåglarna skita

Mitt på dina näsre! (= näsa)

Med vetanarna brukade man med sitt finger
trycka hårt på barnets näsa.

Fingrarnas namn i barnamun var:

Tommetott, Slickpott, Långeman, Skärrejan

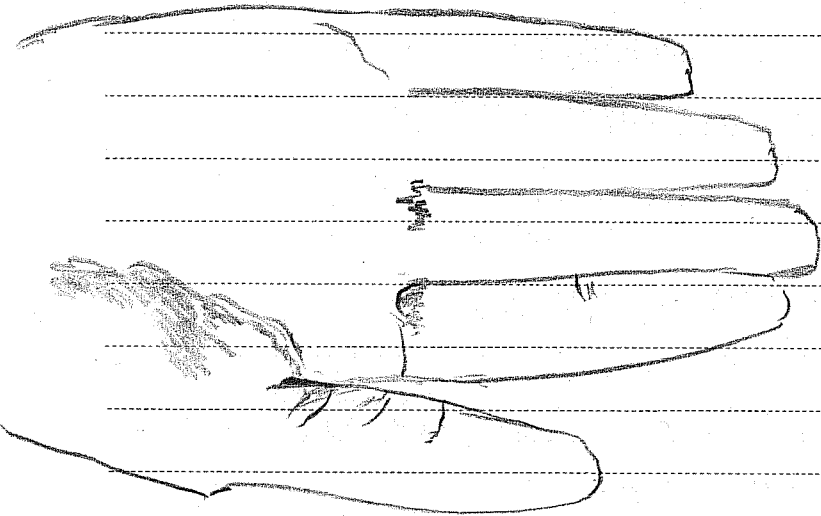
Lille brissman (Bomliga i vår skola hade
6 fingrar på händerna, men vad den jätte hette
har jag ej reda på)

ACC. N:R M. 9934:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hur man lärde ungefära räkna fingrarna

Man flyttade sin egen pekfinger finger efter finger
med början på tummen, och så lärde man såsom
här nedanför angivets:

Lille vän

Nä män

Säg att inte

Ta mest

gå i skåpet

Leka gömme!

I leken kunde deltaga hur många som helst. Meran
en stod med högt ansigte och räknade skulle de övriga
gömma sig. Efter ramsans uppsäkring skulle den som
"bomrade" leta rätt på de som gömt sig om han kunde.

Ramsan han högt sade, lydde så:

En tjä, Bomme gå. Tre fina, slå lira. Fem sår
Plocka gäss. Sju åtta, eno tätta. Nio Tie, slipa lie
Elva. Tolv, slå näsan i golo. Tretton Fjortan, Loppa skjortan
Femtan Bexlaw. Lära läran. Sjuttan. Åttan. Gå på trappan
Nittan Tjue, mat i grue. Alla våra herar ha ena röa huc!
En get o en bock. Tys! för nu går ja Nu har ja läst nock!

(Om den som skulle "bomra" = (läsa ramsan) icke
kunde formuläret riktigt, fick han lägga pant.)

Denna lek var populär i hela Blekinge skogsbygd.

Vagqvisa (sjöngs i Melvikes fiskeläge) 1870

Ps ö ro till reckomna skär
 Många små fiskar få vi där
 Laxarna stora Braxarna breda
 Hugg dom i nacken, stoppa dom i säcken
 gömma dom te jul ö te påska

Vagqvisa från Nytkluste omkring 1880
 Vissa mana litet barn stor i arsen¹⁾ som en krass
 Han så många fara²⁾
 En i Skåne, två i Lund, Fyra ö Fyge i Östersund.
 Förutom bönder ö borgare.
 Ö alla skräddare ö skomakare, som ingen man kan räkna

1) = arsen på människor 2) = Fara = Färderna, Färderna

ACC. N:R M. 9934: 6.

Vaggrisa (omkring 1870-1880 tallet)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lille N.N. han han en gullvagn
deruti han sjelv skulle åka!

Liten gullpiska hade han i sin hand
Smäcke¹⁾, så många han råka.

Ja, oxar o kor så hade han nog
Pigor o drängars till husets behov
Han kan både åka o rida!

1) Smäcke: = slag, = utöela en stäng.

Folkseder

Man såg ytterst sällan på landsbygden att moder och barn kyssade varandra sådant fjärrt equade man sig inte åt. Men dermed säges ej att barnen i det hela vanvårdades. Men nöden och fattigdomen var så stor på 1860-70 talet att om man jämför då med nu så finge dåtida livsföring namn av vanvård. Ty då fanns varken mat eller kläder i tillräcklig mängd. Barnen fick ofta gå och tigga året rundt. Och till julen baktes i alla bondgårdar mängder av julkakor som gavs bort till tiggande barn. Själva var jag med om att tigga julkakor flera år!

Leksaker till barn.

Av stora fumbarkar gjorde man både båtar, gubbar & käringar som kvinnorna fick kransa ihop kläder till så barnen fick leksaker. Och barkhästar fanns i varje stuga.